

og Indbetaling af Aktiekapitalen, altsaa om Bankernes Grundlag, finder jeg at turde anbefale til Tingets Velvillie, selv om jeg ønsker dem skærpet paa et enkelt Punkt.

Men de vigtigste Bestemmelser er jo samlet i andre Paragraffer, specielt § 11 om Bankernes Likviditet og §§ 7 og 12, der handler om en hel Række Forhold vedrørende Bankernes Styrelse og Ret til Udlaan. Hvad § 11 angaar, maa det erkendes, at man her for første Gang søger at skabe en virkelig forsvarlig Kassebeholdning. Efter denne Bestemmelse skal Bankaktieselskaber med en Aktiekapital paa 20 Mill. Kr. have en Kassebeholdning, der svarer til 4 pCt. af deres Gældsforpligtelser, en Bank med en Kapital paa 5 Millioner skal have en Kassebeholdning, der svarer til 3 pCt. af dens Gældsforpligtelser, og mindre Banker 1½ pCt. af Bankens Gældsforpligtelser. Man vil lægge Mærke til, at Bankens Kassebeholdning ikke sættes i Forhold til Bankens Aktiekapital og Reservecapital og andre Fonds, men derimod i Forhold til Bankens Gæld. Det forekommer mig ogsaa at være den naturligste Ordning. I det hele taget er ganske sikkert en stor Del af de Katastrofer, som har ramt de sammenbrudte Banker, kommet over dem, fordi de ikke har haft den fornødne likvide Kapital og derfor, saa snart der skete et eller andet, var nødsaget til at henvende sig til Bankinspektøren og Nationalbanken for at søge Hjælp, og saa er det endt med deres Sammenbrud, fordi de ikke kunde skaffe Penge til selv smaa Udbetalinger. Af de store københavnske Banker — jeg behøver ikke at nævne Navne, der er ikke saa mange af dem — har een en Gældsforpligtelse paa ca. 600 Mill. Kr. Den skal altsaa præstere en Kassebeholdning paa 24 Mill. Kr. Jeg ved, at dette Krav er blevet angrebet i Pressen, men alligevel er det et fuldstændig billigt Krav, og jeg vil tro, at enhver Bank under normale Forhold i Virkeligheden arbejder med en saa stor Kassebeholdning, idet der ved Kassebeholdning ifølge Lovforslaget forstaas ikke alene de i Kassen tilstedeværende Kontanter, men ogsaa Tilgodehavender i Nationalbanken, i adskillige Tilfælde ogsaa i andre Banker, og endvidere virkelig gode Handelsveksler. Og jeg vil egentlig sige, at hvis en Bank med en Aktiekapital paa en 60 Mill. Kr. foruden Reserver og en Gældsforpligtelse paa en 600 Mill. Kr. ikke i kontant Kassebeholdning, Tilgodehavender hos Nationalbanken og eventuelt andre Banker og gode Handelsveksler ligger inde med 24 Mill. Kr., forekommer det mig, at den aldeles ikke er sundt funderet. Jeg kan derfor ikke

forstaa, at man kan rejse nogen virkelig berettiget Indvending mod § 11. Men enten man nu rejser Indvendinger imod den eller ikke, kan man kun være Regeringen taknemmelig for, at den her gør et Forsøg paa ved Lov at fastsætte Regler for Bankernes likvide Kassebeholdning, saaledes at det ikke skal bero paa et Skøn, hvad Bankerne kan tillade sig i saa Henseende. Jeg tror, at det Syn, der er nedlagt i dette Lovforslag, vil finde Tilslutning hos den største Del af Befolkningen.

Derefter kommer jeg til Bestemmelserne om Bankernes Gælds- og Garantiforpligtelser i Lovforslagets §§ 7 og 12. Men forinden vil jeg gerne til Belysning af dette Spørgsmaal citere nogle faa Bemærkninger i en Beretning, som den tidligere Handelsminister Jørgen Christensen har tilstillet Rigsdagen vedrørende de i de sidste Aar sammenbrudte Banker og om Aarsagerne til disse Bankers Sammenbrud. Deraf vil man se, at det er næsten altid de selv samme Forhold, der fører til Bankernes Ulykke, enten det er smaa eller store Banker, det drejer sig om. — der er en enkelt Undtagelse, som jeg skal komme til. I denne Beretning fra den tidligere Handelsminister hedder det om „Haandværkerkreditbanken“ — den havde for Resten kun en Kapital paa 200 000 Kr. —, at dens Katastrofe skyldtes Bedragerier med Checks, hvorfor Dækning mangede, og uforholdsmæssig Kreditgivning til en enkelt Kunde. Om „Nordisk Bank“, der havde en Aktiekapital paa 5 Mill. Kr., hedder det: Det var Finansiering af forskellige Krigsforetagender og Varekøb — det var jo en Bank, der blev oprettet i Krigsperioden. Om „Kalundborg Bank“ hedder det: Det var uforholdsmæssig Finansiering af de Henckelske Foretagender, i hvis Ledelse Direktørerne for „Kalundborg Bank“ deltog. Om „Handels- og Landbrugsbanken“ i Svendborg hedder det, at det var uforholdsmæssig Finansiering af et industrielt Foretagende, et Skibsværft og Rederi; Bankens Direktør deltog i Ledelsen af de to nævnte Foretagender. „Thurø og Omegns Bank“: „Direktørens mislykkede Spekulationer, væsentligst for egen Regning og paa fingerede Konti“. „Jyllandsbanken“, Aktiekapital 2 Mill. Kr.: „Børsengagementer og uforholdsmæssig Kreditgivning til handlende og Haandværkere samt til et enkelt større Industriforetagende“. „Horsens Privatbank“: „Finansiering af Ejendomshandler“. „Landbrugs-, Handels- og Haandværkerbanken i Køge“: „Ejendomshandler, i hvilke Bankens Direktør deltog“. Og saaledes kunde jeg